

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce **L. F.**, zastoupeného Zuzanou Nussbergerovou, advokátkou se sídlem Praha 3, Čajkovského 8, proti žalovanému **Ministerstvu financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2005, č. j. 7 Ca 166/2005 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl zamítnut jeho návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2005, č. j. 16/40781/2005/1272. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru daní, poplatků a cen ze dne 25. 2. 2005, č. j. MHMP 103775/2004/DPC2, kterým byla stěžovateli uložena pokuta za porušení cenových předpisů podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve výši 40 000 Kč. Městský soud odkladný účinek žalobě nepřiznal, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel neuvedl, jaká konkrétní újma by mu výkonem napadeného rozhodnutí byla způsobena.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Konkrétně pak nesouhlasí s názorem městského soudu, že neuvedl, jaká konkrétní újma by mu výkonem napadeného rozhodnutí byla způsobena. I kdyby však vyjádřený názor městského soudu byl správný, pak tento soud pochybil, když stěžovatele nevyzval k doplnění jeho návrhu a nestanovil mu k tomu lhůtu. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil. V kasační stížnosti stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat tím, zda je kasační stížnost vůbec přípustná a tudíž věcně projednatelná. Při tom vycházel z § 104 s. ř. s, který upravuje situace, kdy je kasační stížnost nepřipustná. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. V daném případě je předmětem přezkumu rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinku napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný

důsledek, který s sebou přináší aplikace § 38 odst. 4 s. ř. s., o předběžném opatření, jež zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Obdobně i toto usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě - jako procesní institut - je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká ze zákona.

Soudní řád správní celé ustanovení § 104 koncipuje natolik jednoznačně, aby nevznikaly žádné pochybnosti o jeho správné aplikaci; kasační stížnost považuje za nepřijatelnou ve věcech volebních, týkající se nákladů řízení, důvodů rozhodnutí, opětovného rozhodnutí soudu prvního stupně, vedení řízení, rozhodnutí povahy dočasné a konečné při absenci důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. a důvodů prve neuplatněných. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že zákonodárce neposkytuje prostor pro další konkretizaci dle zvláštních okolností případu, když z hlediska právní teorie i soudní praxe je zcela zřejmé co se míní vedením řízení i rozhodnutím dočasné povahy. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut (odkladný účinek nebyl přiznán). K tomu se ostatně již zdejší soud vyjádřil a to v rozhodnutí ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, publikováno pod č. 507/2005 Sb. NSS.

V daném případě je rovněž nerozhodné, že městský soud stěžovatele nesprávně poučil o tom, že proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku je možno podat kasační stížnost. Jak už totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikováno pod č. 737/2006 Sb. NSS: *nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost.*

O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdejší soud nerozhodoval, neboť o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ihned po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a tedy bez prodlení.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu